

Bilag 3.

Finansministerens bemærkninger til bilag 2.

I sin skrivelse henstiller Dansk Arbejdsgiverforening, at *ændringsforslag nr. 9* om den særlige slutopgørelse vedrørende arbejdsløshedsunderstøttelse ikke gennemføres. Som begrundelse herfor anføres, at forslaget betyder et brud på princippet om den skattemæssige ligestilling af indkomster, at forslaget indebærer en betænkelig forhøjelse af dækningsgraden for dagpenge under arbejdsløshed, og at forslaget medfører en betydelig tilvækst i kildeskattedirektoratets administration. En bedre løsning af det her omhandlede slutskatteproblem ville det efter arbejdsgiverforeningens opfattelse være at ophæve den særlige ordning med summarisk skattetræk i understøttelser, således at arbejdsløsheds-kasserne indeholder A-skat i understøttelser på grundlag af modtagernes skattekort.

Hertil bemærkes:

Det er rigtigt, at der ved forslaget sker et vist brud på princippet om skattemæssig ligestilling af indkomster og en vis forhøjelse af dækningsgraden for dagpenge under arbejdsløshed. Dette sker dog netop kun i det omfang, der tilsiges af den særlige begrundelse for forslaget. Som anført i bemærkningerne til forslaget er formålet at undgå den restskat, som er en følge af, at ordningen med summarisk skattetræk i understøttelser har en tendens til — navnlig ved længere varende ledighed — at give restskat. I det omfang der i de enkelte tilfælde foreligger restskat vedrørende den skattepligtiges øvrige indtægter eller foreligger overskydende skat vedrørende understøttelsen eller de øvrige indtægter, sker der ikke nogen fravigelse af de almindelige regler om slutopgørelsen.

I sin skrivelse henstiller Dansk Arbejdsgiverforening endvidere, at *ændringsforslag nr. 5* om adgangen til at begære skattetræk med en højere procent end angivet på skattekortet ikke gennemføres. Der henvises til, at forslaget betyder en yderligere admini-

strativ belastning for erhvervslivet, og at ændringen må befrygtes at skabe forventninger om, at arbejdsgiverne skal fungere som skatterådgivere for de ansatte. Gennemføres forslaget, henstiller arbejdsgiverforeningen, at adgangen til forhøjelse af trækprocenten begrænses til én gang om året, at fortrydelsesadgang udelukkes, at lønmodtageren ved sin underskrift bekræfter den begærede forhøjelse, og at en eventuel pligt til at underrette skattemyndighederne om forhøjelsen pålægges lønmodtagerne.

Hertil bemærkes:

Som anført i bemærkningerne til ændringsforslaget vil det ved fastsættelsen af de nærmere regler, der skal gælde om ordningen, blive tilgodeset, at ordningen medfører mindst muligt arbejde for de indeholdelsespligtige. I besvarelsen af udvalgets spørgsmål 14 og 15 er det oplyst, at det afhænger af det videre arbejde med planlægningen af ordningen, hvilke regler der vil blive fastsat. Man vil herved være opmærksom på de af arbejdsgiverforeningen fremsatte forslag til begrænsning af de indeholdelsespligtiges arbejde med ordningen. Det skal dog allerede nu bemærkes, at man vil være betænkelig ved at bestemme, at lønmodtageren ikke skal kunne fortryde den begærede forhøjelse, således at han altså ikke på et senere tidspunkt skal kunne begære, at skattetræk fremtidig foretages med den på skattekortet angivne procent. Navnlig hvor lønmodtageren af en eller anden grund har skønnet forkert, eller hvor der er sket forandring i hans indkomst- eller fradragforhold, bør han have adgang til at fortryde. Endvidere ville en udelukkelse af adgangen til at fortryde forsåvidt blot bevirke, at lønmodtageren i stedet måtte gå den besværligere vej at få foretaget en ændring af forskudsregistreringen med deraf følgende udstedelse af nyt skattekort.